ANUL XI. No. 1238 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 4 Septembrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Incapacitate şi rea credinţă

De ce nu a participat România la Torino.

Lipsa echipei studenţeşti române în ultimul moment dela grandioasa olympiadă universitară dela Torino, constitue unul din cele mai ruşinoase capitole din activitatea conducătorilor Uniunii Naţionale a studenţilor creştini români.

Peripeţiile expediţiei studenţeşti începând cu zvârlirea bagajelor pe ferestrele vagoanelor şi terminând cu telegramele comitetului organizator al jocurilor, prin care se anunţa că România nu a fost înscrisă şi ca atare nu poate participa, ne-a dat ocazia să apreciem şi să ne convingem încă odată de inexistenţa oricărei organizaţiuni sportive studenţeşti şi de totala lipsă de interes a conducătorilor U. N. S. C. R. pentru mişcarea sportivă universitară.

Ca unii cari am urmărit pas cu pas pregătirile făcute în jurul acestei nefericite expediţii ratate, ne-am putut convinge de vinovăţia completă a celor dela U. N. S. C. R., cari dacă ar mai avea un cât de puţin bun simţ după toate cele petrecute, şi-ar înainta imediat demisiile din demnităţile pe cari le deţin.

Acuzând organul studenţesc de vina pe care o are în neparticiparea României la Torino, ne bazăm pe motive serioase şi irefutabile.

Şi pentruca opinia publică să poată fi pe deplin lămurită, vom încerca să arătăm cum s'au petrecut lucrurile.

Cu multe luni înainte de 1 Septembrie, U. N. S. C. R. primeşte invitaţia de a participa la jocurile de la Torino. La această invitaţie se răspunde că principial România participă. (Dacă nu ne înşeală memoria, s'a răspuns că participăm aproape la toate sporturile, căci aşa suntem noi, foarte optimişti!).

Regulamentul jocurilor cerea până la 15 August să se trimită înscrierile definitive. Bine înţeles U. N. S. C. R. nu se grăbeşte să respecte această dată, motivând că nefiind asigurate fondurile nu se putea angaja. Principial, Torino a fost totuş anunţat din nou că România participă.

La 23 August se deschide la Veneţia congresul C. I. E. şi tot atunci se întruneşte şi comitetul organizator al Jocurilor. România este reprezentată la congres prin 16 delegaţi, dintre care 2 speciali trimişi pentru sport: d-nii Roşculeţ şi Velciu. Ei bine, ce credeţi că au făcut aceşti domni la Veneţia? In loc să se intereseze precis şi la forurile competente dacă România este înscrisă definitiv, sau în caz contrariu până când se mai poate înscrie, când încep jocurile, data lor precisă pentru fiecare ramură sportivă, însfârşit atâtea chestiuni în legătură cu participarea noastră, delegaţii noştri cer pentru România organizarea jocurilor de iarnă din 1935 şi a olympiadei de vară din 1937...

Chelului îi lipseşte tichia de mărgăritar.

Intre timp, în ţară, d. Câmpineanu, preşedintele U. N. S. C. R. primeşte dela Preşidenţia consiliului de miniştri suma de lei 200.000 cu condiţia expresă ca această sumă să se întrebuinţeze pentru deplasarea la Torino.

Acest lucru s'a întâmplat Vineri 25 August seara. Ori de Vineri până Marţi 29 August, nici un conducător al U. N. S. C. R. nu a mai putut fi găsit.

Legaţia italiană, sezizată de comitetul organizator al jocurilor, precum şi d. deputat Buteanu care primise mandat dela d. ministru Tilea să se ocupe de selecţionarea echipei de football, au căutat în toată Capitala pe cei dela U. N. S. C. R.

Ce se întâmplase?

D. Câmpineanu convins sau nu —aceasta nu se ştie—că înscrierea şi participarea noastră este în regulă, a plecat la Techirghiol deoarece — motivează d sa — se închidea tabăra studenţilor şi prezenţa sa era necesară.

D. Roşculeţ, directorul departamentului sporturilor nu venise încă dela Veneţia.

CAMIL MORŢUN

(Continuar a în pagina II-a)

Săptămâna

Schimbarea bruscă a temperaturii dela începutul săptămânii trecute, lăsa să se întrevadă o iremediabilă trecere la naftalină a sezonului de toamnă, care n'apucase nici copăcel să stea. S'a întâmplat însă că studenţii noştri atleţi să intre spre sfârşitul ei în căldurile plecării la Torino, pentruca termometrul să se urce pe negândite la nivelul corespunzător descreţirii frunţilor. Studenţii însă n'au plecat. A plecat în schimb preşedintele lor să aranjeze la Tekirghiol presante afaceri de bucătărie, lucru care n'a putut convinge pe cei dela Torino să amâne cu câteva zile începerea concursurilor.

Dacă severii italieni nu ştiu câtă importanţă prezintă pentru economia unei ţări achitarea la vreme a furnizorilor, ştiu însă cum se râde cu hohote şi mai ales cum trebuesc compătimiţi entuziaştii reîntorşi cu tramvaiul dintr'o dureros de scurtă deplasare până la gară.

Că n'am fost la Torino, paguba nu-i prea mare, pentrucă rămânem cel puţin cu iluzia că am fi putut termina la loc de cinste în marea competiţie studenţească. Lucru de care am fi fost cu siguranţă lipsiţi dacă vagonul special nu s'ar fi deranjat singur la faţa locului şi dacă bucătarul dela Tekirghiol ar fi primit din întâmplare, simbria şi tainul.

Dacă n'am putut să arătăm ce ne poate pielea ca sportivi, vom arăta însă, în 1937, ce ne poate, ca organizatori. Căci, după cum desigur aţi aflat şi d-v. delegaţii studenţilor cari n'au fost la Torino, au asigurat României cinstea găzduirii studenţimei mondiale, de azi în 4 ani. Ceiace este mai uşor de pus la cale decât o complicată deplasare, care cere bani, paşaport, înscriere la vreme şi altele.

Schimbarea vremei însă, dacă n'a fost de folos studenţilor, a servit în schimb organizatorilor de box. Cari, pentru a-şi scoate măcar banii investiţi într'un program internaţional, au fost nevoiţi să împartă reuniunea în reprize. Prima pe ploaie, a doua sub cer înstelat. Rezultatul technic: Spakow şi Lucian Popescu învingători la puncte, iar banii încasaţi transformaţi cu chiu cu vai în mărci germane şi expediaţi cu nepreţuitul concurs al Băncii Naţionale, la Berlin. Ceiace constitue încă un succes al organizatorilor.

Succes a avut însă şi nataţia. Şi încă din belşug, mai ales că i-a căzut ploconcând nici prin gând nu-i mai trecea. Amânase biata federaţie disputarea campionatelor naţionale pentru «când o fi mai bine» şi s'a pomenit, atunci când obosise aşteptând, cu timp frumos şi apă caldă. Concurenţii berechet şi recorduri la fel, aşa că succesul nu putea fi evitat. L-a primit cu resemnare şi n'a protestat, deşi modestia îi dădea ghics.

Motociclismul a început şi el modest. Cu o reuniune naţională, care avea să experimenteze o nouă formulă de clasament dar care a dovedit odată mai mult clasa lui Cantacuzino şi odată mai puţin pe cea a veşnicilor săi adversari. Formula însă este încă susceptibilă de experienţe, ceiace se va face desigur în reuniunile viitoare.

Cadenţa modestiei a ţinut-o cu vădit succes şi atletismul, care de un an aproape se căzneşte să facă ceva. Fără să reuşească bineînţeles, decât în parte. Cele 3 probe disputate eri, sunt totuşi un început promiţător.

Ca şi victoria Unirii Tricolor, în prima zi a Diviziei Naţionale. Deşi cele 3 puncte cu cari au fost plasaţi la coadă Şiomii din Sibiu, au fost marcate într'o partidă care — după Ferencvaros şi Ripensia — a lăsat spectatorilor impresia că au mâncat scrumbii afumate după compot de ananas.

Nu la toate mesele se mănâncă însă ca la carte.

L. ROŞIANU

Germania se prepară?...

Pentru Olympiadă sau pentru... război. Footballul, atletismul, nataţia şi gimnastica sub conducerea unei singure federaţii. Cancelarul Hitler urmăreşte deaproape noua activitate sportivă

Am arătat în dese prilejuri agitaţia pe care a produs-o în lumea sportivă internaţională auspiciile cu totul speciale pe cari voia să le acorde Germania, Olympiadei care va avea loc în 1936 la Berlin.

Cancelarul Hitler, sub inspiraţia directă a ministrului propagandei Goebbels, hotărîse în primă şi ultimă instanţă ca jocurile olympice din 1936 să nu fie accesibile decât concurenţilor arieni şi cari ar fi putut dovedi curăţenia rasei până la a patra generaţie. Natural că măsura aceasta n'a părut deloc extravagantă în Germania, unde tot ce hotărăşte Hitler este literă de lege. Şi — desigur —nici o voce de nicăeri din cuprinsul Germaniei, nu s'a ridicat contra unei măsuri care, dacă avea toate calităţile concepţiilor celui de al treilea Reich, contravenea flagrant principiilor sportive, cari nu cunosc nici un fel de considerente de rasă sau de calsă.

Numai că hotărîrile cancelarului nu pot fi impuse celor din afara hotarelor Germaniei. Şi cum o Olympiadă nu se face chiar sub conducerea lui Hitler, numai cu germani, s'a deslănţuit o campanie viguroasă în Europa ca şi în America, pentru strămutarea locului de disputare a Olympiadei într'o ţară care nu pune condiţii oaspeţilor.

Natural Hitler a fost la început, oarecum contrariat de îndrăzneala unor foruri sportive străine cari se amestecă în afacerile interne naţional socialiste. Când şi-a dat însă seama că aceste foruri nu se sinchisesc de atotputernicia sa şi că sunt dispuse să-i răpească beneficiile organizării unei manifestaţiuni sportive de covârşitoare importanţă, a început să bată în retragere, pentru a termina cu o totală desinteresare în ceiace priveşte curăţenia imaculată a rasei concurenţilor olympici.

SPECULAREA UNUI EVENIMENT

Dacă a fost înfrânt pe acest tărâm, Hitler n'a înţeles însă să lase neutilizat pentru scopuri politice personale un subiect atât de interesant, ca Olympiada. Pentru cancelar, pregătirile cerute de Olympiadă pot fi un foarte bun prilej de mascare a unui aparat care lucrează fără întrerupere la pregătirea pentru război a tineretului. Sub ochii unei Europe care încă trage ponoasele flagelului mondial, Hitler pune la punct materialul care-i va servi la deslănţuirea unui nou răsboi şi în amalgamul mijloacelor de camuflare a celor ce pregăteşte, a angrenat şi organizarea Olympiadei.

HITLER

O CONTOPIRE SUSPECTA

In această ordine de idei este interesantă hotărîrea pe care a luat-o de curând baronul von Schammer Osten, conducătorul sportiv al Germaniei. Incepând din toamna aceasta, footballul, atletismul, nataţia şi gimnastica vor fi dirijate de o federaţie unică, denumită «Turn und sport Verband».

Noua federaţie este menită să se ocupe de preparaţia olympică a atleţilor germani, după un sistem cu totul special. Astfel, cei mai buni 500 tineri din aceste diferite sporturi, vor fi reuniţi între 1 şi 10 Octombrie, într'un curs preparator pe stadionul din Berlin. Acolo vor fi găzduiţi şi li se va da întreţinere completă pe contul statului. Ei nu vor fi instruiţi nici de antrenori, nici de instructori oficiali, ci de către cei mai buni dintre atleţii germani.

După terminarea cursului, absolvenţii lui se vor prezenta cancelarului Hitler, care le va ţine... un discurs.

Hotărîrea aceasta de contopire a unor federaţii cari aveau o organizare autonomă proprie, pare cu totul suspectă, mai ales că rezultatul cursurilor de pregătire va fi sintetizat... printr'un discurs al cancelarului.

Germania are peste un milion de footballişti legitimaţi şi câteva milioane de gimnastici organizaţi milităreşte, aşa că reunirea sub conducerea unei singure federaţii nu este în fapt decât o concentrare deghizată în vederea scopurilor războinice pe care le urmăreşte cancelarul.

Vestea aceasta, adusă de ziarele franceze, a interesat, din nefericire, mai mult cercurile politice decât pe cele sportive, pentru că ar fi o naivitate să se creadă că Hitler n'are astăzi altceva mai bun de făcut decât să se ocupe de organizarea tineretului german în vedeera Olympiadei.

Interesant este însă faptul, că în ceeace priveşte organizarea propriu zisă a jocurilor olympice, nu se mai vorbeşte nimic... Nici de stadion, nici de găzduire.

In schimb, nu e zi lăsată de Dumnezeu, în care să n'auzim de noui grupări de forţe atletice, de noui proecte şi de noui concepţii sportive ale conducătorilor celui de al treilea Reich.

Prima zi a campionatelor naţionale de nataţie

Eminger recordman naţional

In bazinul strandului Kiseleff, s'au desfăşurat în cursul zilei de eri, primele probe ale campionatelor naţionale de nataţie.

Lipsa de antrenament a înotătorilor participanţi, cauzată de timpul rece din ultimile zile, nu a permis stabilirea de noui recorduri, aşa cum era de aşteptat. La majoritatea probelor s'au obţinut timpuri foarte slabe, inferioare celora pe cari aceiaşi înotători le reuşiseră la concursurile anterioare.

Revelaţia zilei a constituit-o universitarul Emminger, care a stabilit un nou şi excelent record naţional la campionatul de salvare. A parcurs distanţa impusă, cu manechinul respectiv, în 1 minut 10 secunde 5/10, ceiace constitue o performanţă excepţională.

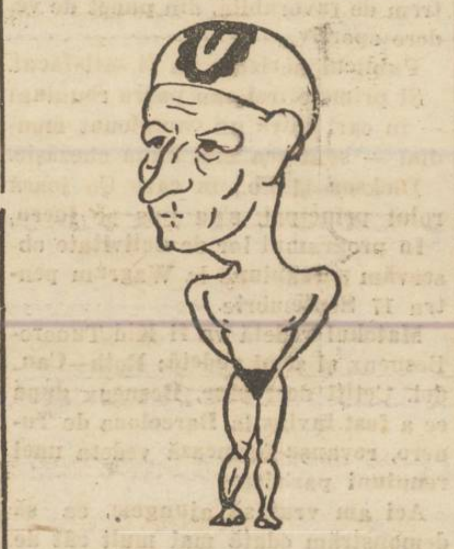
Recordul lui Emminger este de departe cel mai bun în această specialitate şi, dacă memoria nu ne înşeală, el întrece şi cea mai bună performanţă de acest gen, reuşită în Franţa, unde sportul nautic se bucură de foarte multă popularitate.

Din păcate însă, recordul acestei specialităţi trebue privit după teoria lui Einstein. Aci totul este relativ, deoarece o îmbrăcăminte mai uşoară te poate pune în posesia recordului, în detrimentul altui om care, pe tărâm nautic este din toate punctele de vedere superior.

Aceste considerente nu scad cu nimic din meritele lui Iosif Emminger care, este şi un înotător de valoare.

Proba pe 50 m. liber fete, a prilejuit înotătoarei Liduş Heim, să amelioreze recordul regional al distanţei.

O cursă interesantă a fost proba de 400 m. liber seniori. Clujanul Ziegler, care era mare favorit al cursei, s'a prezentat bolnav la start. După 300 m. Horacek îl întrecuse lăsând impresia că va termina uşor în frunte. Ziegler îşi revine însă şi într'un impresionant finisch reface terenul pierdut şi soseşte primul cu un avans de două secunde asupra lui Horacek.

ZIEGLER

In afara campionatelor, Henselmann din Tg. Mureş, a făcut o exhibiţie pe 50 m. liber şi 50 m. spate. La prima probă a realizat timpul de 27 secunde, care este cu 2 secunde mai bun ca recordul naţional, iar a doua cursă a parcurs-o în 35 secunde, ceiace deasemenea constitue o performanţă încă neatinsă la noi.

*

Luaţi de curent era cât pe aci să uităm frumosul spectacol prilejuit de proba de stafetă mixtă pe 3x100 metri, probă sfârşită cu triumful formaţiei universitare din Bucureşti, care deţine de altfel şi recordul naţional de specialitate.

Eminger s'a relevat aci, pentru a doua oară, înotând impecabil pe spate şi asigurând echipei sale, un avans apreciabil. Hârjescu, imbatabil în înotul pe piept, a fost la înălţimea co-echipierului său, ca şi Octavian Vişan care îşi revine pe zi ce trece. Este un element de urmărit, un înotător căruia viitorul îi rezervă încă multe succese. Incă nestilizat, abia la anul viitor va da la iveală limita resurselor lui.

La water polo s'a produs o surpriză: forfaitul Universităţii din Cluj în faţa Sportului Studenţesc. Şi de notat că clujenii erau unii dintre favoriţii competiţiunei pentru cupa României.

Rezultatele technice

200 m. brasse seniori

1) Daroci J. (MSE) Tg. Mureş 3'50 8/10.
2) Satmary (MSE) Tg. M. 3'56 1/10.
3) Rado C. (MSE) Tg. M. 3'57 3/10.

100 m. spate dame juniori

1) Rado C. (MSE) Tg. M. 1'50.
2) Pimper (LNR) Buc. 1'51" 7/10.
3) S. Saray (Ilsa) Tim. 1'56" 5/10.

50 m. liber juniori

SERIA I.

1) Pasca Russu (U) Cluj 30" 3/10.
2) Brait (Kadima) Tim. 31".
3) Fischer (LNR) Buc. 31" 2/10.

SERIA II-a

1) Püllök (Ilsa) Tim. 30" 6/10.
2) Toth M. (CFR) Muntenia 33" 6/10.
3) Kelemen 34" 4/10.

FINALA

1) Püllök (Ilsa) Tim. 30" 2/10.
2) Breit (Kadima) Tim. 30" 4/10.
3) Pasca Russu (U) Tim. 3" 9/10.

(Continuare în pagina IV-a)

Cazul Baratky revenit la ordinea zilei

Un rezumat al ziarului francez „Football". D. Fischer se interesează personal de Baratky

In ultimul său număr, ziarul francez «Football» se ocupă de «Cazul Baratky», publicând următorul rezumat semnat de corespondentul său la Budapesta, d. Herzog:

«Un nou conflict este pe punctul să izbucnească între Federaţia română de football şi cea ungară.

Baratky, mijlocaş dreapta al echipei naţionale ungare, născut la Oradea Mare în Transilvania, semnase pentru «Hungaria» şi fusese de mai multe ori selecţionat în echipa naţională ungară.

Când a părăsit Baratky Oradea Mare, relaţiunile sportive între România şi Ungaria erau întrerupte.

Federaţia ungară — în baza regulamentelor Fifei — a acordat drept de joc lui Baratky, fără consimţimântul Federaţiei române.

Rombolul a cerut atunci ca un arbitru să judece mai multe litigii româno-ungare, printre cari şi cazul Baratky. A fost numit arbitru doctorul Pelikan, preşedintele Federaţiei cehoslovace.

Renunţând la prima lor reclamaţie, românii au scos însă depe ordinea de zi «Cazul Baratky».

Surpriza a fost deaceia mare, când Baratky, reîntorcându-se la Oradea, a iscălit pentru Crişana şi a fost legitimat de «Federaţia română», care a declarat că întrucât părăsise, România fără deslegarea Rombolului, are drept de joc imediat.

Deocamdată litigiul a rămas aici.

F. I. F. A. va trebui să se pronunţe însă în curând asupra acestui caz».

INTERVENŢIA D-LUI FISCHER

Concomitent cu articolaşul din «Football» găsim în «Sporttagblatt» o informaţie suplimentară.

La «Federaţia ungară», cazul Baratky continuă să se menţină în actualitate.

Mai mult. Intregul dosar al acestui caz a fost repartizat d-lui Fischer — «ministrul de externe al *M. L. Sz.-ului*» cum este numit la Budapesta. — Acesta a declarat că foarte curând F. I. F. A. va fi sesizat de o plângere suplimentară a «Federaţiei maghiare» în chestiunea Baratky, şi că această nouă plângere va fi susţinută insistent.

Din nou N. A. C.

In ziua în care «Cazul Bodola» a odorat actualitatea cu cea mai meschină esenţă de negustorie sportivă, clubul C. A. O. a simţit nevoia unei parfumări prompte.

Şi-a asigurat colaborarea unui ziar bucureştean, l-a transformat în oficios, şi câteva zile în şir, arenele bucureştene au sbârnâit sub negările comunicatelor, confecţionate în redacţia confratelui şi iscălite candid: *C. A. O.*

Ce a orăcăit C. A. O. în disculparea unei vini de care presa străină îl mai acuză încă, se ştie.

Vom recunoaşte totuşi, că din toate argumentele pe cari le-a îngânat, patetismul cu care şi-a punctat declaraţiile, lacrimogena grije pe care a mărturisit'o sportului românesc căruia i-a ipotecat noui şi definitive jurăminte de amor, ne-a înduioşat.

— *«Noi să-l vindem pe Bodola?* s'a bătut C. A. O. cu pumnii în piept. *Dar asta ar însemna să privăm sportul românesc — al cărui prestigiu l-am apărat întotdeauna — de un jucător care cu greu îşi va găsi înlocuitor în echipa noastră naţională şi care multă vreme încă — reprezentându-ne pe noi — va fi stegar convins al reprezentativelor cari vor mai fi chemate să impună valoarea footballului românesc, la a cărui afirmare, am contribuit şi noi».*

...Sau cam aşa ceva.

In orice caz, ceva cu egale pretenţii de «amoare» şi cu aproximativ acelaş timbru de melodramă într'o declaraţie pe care n'o ceruse nimeni.

Venită dela C. A. O., declaraţia avea totuşi o savoare specială. Epilogând — destul de convenabil pentru orădeni — o recentă gafă a C. A. O.-ului, transformat în turneul pe care îl întreprisese acum un an în Franţa, din C. A. O. *«stegar al prestigiului footballului românesc»*, într'un N. A. C. *(Nagyvaradi atletikay club)* curios rămând cu jurămintele de amoare pentru sportul românesc.

Chiar dacă vânzarea lui Bodola (abandonată pare-se astăzi) nu fusese explicată, «of»-urile din comunicatele C. A. O.-ului reuşiseră totuşi să ne câştige, prin afluxul de sentimentalism pe care îl răsculase în ventriculele foştilor *N. A. C.*-işti.

...Am rămas stupefiaţi deaceia, când am constatat eri că declaraţiile de dragoste ale C. A. O.-ului, strunite pe «lira» unui confrate destul de amabil, au fost în realitate o suburbană «cobză» necesară pentru a tempera o campanie de presă.

Fiindcă, *«stegarii orădeni ai footballului românesc»*, au dat încă odată dovadă că în momentul când îşi prezintă la graniţă paşaportul nu mai sunt *C. A. O.* ci, mereu şi iremediabil *N. A. C.* Acelaş *«Nagyvaradi atletikai club»* contestat anul trecut şi identificat de astă dată pe un act oficial, cam greu de negat prin declaraţii oricât de sentimentale.

Căci, în procesul verbal al şedinţii Biroului federal francez din 28 August la autorizări de matchuri, descifrăm următoarea — dezolantă — autorizare:

«STADE RENNAIS U. C. — N. A. C. ORADEA, *la 3 Septembrie, la Rennes»*.

Ceiace înseamnează că — pentru a autoriza un match cu o astfel de titulatură — *«Federaţia franceză»* a fost solicitată printr'o cerere purtând numele celor două cluburi. Că C. A. O., chiar dacă n'a iscălit singur cererea, s'a prezentat echipei franceze sub numele de *N. A. C.* pe care *«Stade Rennais»* nu avea de unde să-l născocească. Că C. A. O. şi-a metamorfozat din nou numele, preferând unui C. A. O. — necesar numai în ţară — un N. A. C. mai reprezentativ probabil în străinătate.

Şi că ultimele declaraţii de dragoste pentru footballul românesc făcute de *C. A. O.* au fost în realitate un «bluff» de circumstanţă, pe care Federaţia va avea să-l gratifice curând cu o sancţiune în care elementul «recidivă» va trebui să cumpănească decisiv.

GEORGE FULGA

Binala Cupei Europei Centrale

Ambrosiana-Austria 2-1 (1-0)

MILANO 3. — Prima ediţie a finalei Cupei Europei Centrale disputată azi la Milano între Ambroziana (Italia) şi Austria (Viena), a atras pe arena echipei gazdă aproape 40.000 spectatori.

Deşi a dominat aproape tot timpul, Ambroziana, n'a putut să învingă decât la limită.

Goalurile Ambrozianei au fost marcate în prima repriză de Meazza şi De Maria. Austriacii, deşi dominaţi serios în partea a doua a jocului, au reuşit totuş să reducă handicapul prin goalul marcat de Smistik.

In urma acestui rezultat, italienii au toate şansele să piardă «cupa», fiind în pericol să cedeze la diferenţă mai mare în matchul dela Viena.